

СЛБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ СЛБОРНЕ ЦРКВЕ
ХРАМА СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 11. АПРИЛ 2010, ГОДИНА 11, БР. 33

ДНАС ЈЕ ДРУГА НЕДЕЉА ПО ВАСКРСЕЊУ ХРИСТОВОМ - ТОМИНА
НЕДЕЉА. У СРЕДУ ПРОСЛАВЉАМО Св. МАРИЈУ ЕГИПЋАНКУ

Св. МАРИЈА ЕГИПЋАНКА

У једном палестинском манастиру, подвизавао се у 5. веку старац Зосима, достигавши висок степен врлине. Прошао је све подвиге и одржао сва правила, славећи Господа. Но, баш због овако силног ревновања, пао је у искушење гордости, верујући да је бољи од осталих. Питао се постоји ли неко ко је у подвигу изнад њега. Будући да је, по својој дотадашњој љубави омилио Богу, Он му пошаље анђела који га обавести да пође у извесни манастир крај реке Јордан, те ће пронаћи већег подвижника од себе.

Зосима послуша, нађе тај манастир, чија га обитељ братски прихвати. Током Великог поста, био је обичај да се братство причести прве недеље на Св. Литургији, након чега би сви одлазили у пустињу, све до празника Цвети. И Зосима оде у пустињу на молитву. Двадесетог дана подвизавања, он примети нечију сенку, па се уплаши, мислећи да је демонско привиђење. Прекрсти се, страх нестаде, те јасније виде женску силу, потамнеог и испошћеног наог тела, и сасвим беле косе. Зосима потрча ка њој, а она поче да бежи. Трчећи изнемогао за њом, завапи јој кроз сузе да не бежи, већ да га благослови, будући да је у њој препознао нешто несвакидашње, од чега је сав дрхтао. Она проговори с друге стране реке да је недостојна и нага, те јој Зосима добаци део своје одежде. Када га непозната жена освоји по имену и исприча му детаље његовог живота, њега спопаде ужас. Виде је и како у молитви лебди мало изнад тла, како га она све време убеђиваше да је велика грешница. На Зосимина прекањања, она му исприча свој живот, заклевши га да о томе никоме не говори до њене смрти.

Ова жена била је Св. Марија Египћанка, некадашња блудница. Са стидом и одвратношћу говорила му је о свом блудном животу, када је била гоњена jakim телесним жељама, које нису могли угасити ни безбројни мушкарци са којима је свакодневно општила. Још са 12 година напустила је из тог разлога родитеље и провела у најгорем разврату 17 година. Видевши једног дана у луци много мушког света како путује за Јерусалим на пок-

лоњење Часном Крсту, придружила им се да би могла блудничити са њима на броду, опчињавајући и приморавајући на грех и оне који то нису желели. У Јерусалиму је, на Крстовдан, кренула у цркву. Гурала се са народом да уђе у цркву, али јој нека сила то не дозволи. После више безуспешних покушаја, она схвати да не може ући због својих недела. Поче горко да плаче, погледа у икону Богомајке и одједном кроз њу потече молитва Пресветој. Сагледавши своју прљавштину пред Њеним Пречистим ликом, доживе преображај, од срца се и покајно помоли да јој дозволи поклоњење Часном Крсту, обећавајући да ће, уз Њену помоћ, престати са блудом. Тада уђе несметано у цркву и поклони се Крсту.

Просветљена љубављу Богомајке, молећи се да јој Она покаже даљи пут, крену ка Јордану. Након примања Св. Причешћа, оде у пустињу, окупана покајним сузама. Тамо остаде читавих 47 година... У почетку је јела осушен хлеб, затим се хранила биљем. Горко се кајући за свој ранији живот, почела је духовно да узраста. Зато је трпела жестоке нападе демона, који су је искушавали преко успомена на ранија искуства и преко страсти које су и даље гореле у њеном телу. Тада би плачући вапила Богородици да је спасе, ударајући се у груди данима, све док је не би обасјала светлошћу, олакшање и спокој. Све подвиге издржала је уз помоћ Богомајке. Трпела је највеће мразеве и најгоре врелине, али се крепила надом на спасење и благодарношћу што је Господ избавио од пакленог живота.

Старац Зосима плакао је слушајући њену потресну исповест. Св. Марија Египћанка замоли га да је причести до године на Велики четвртак, што он и учини, захваљујући Господу што га је удостојено да упозна ову велику подвижницу и очит пример несагледиве Божије милости и љубави. Марија је до њега дошла ходећи по води Јордана, причестила се и подигла руке ка небу. Упокојила се те исте ноћи у Господу. Зосима је пронашао њено нетрулежно тело након годину дана и сахранио је, према поруци коју му је оставила. Прича о овој чудесној светитељки надахнула је многе, показујући снагу Православља: да пламена љубав према Богу, истинско покајање и неопступна борба са својим страстима, рађају новог човека и једини прави живот, у Христу.

О БРАКУ И ПОРОДИЦИ

Мајке узнемирене личним проблемима, бригама у овим ратним и избегличким временима, често у наручјима до носе децу одсутних погледа, сиромашне мимике лица или, насупрот томе, децу која су у гневу, плачљива, у љутини. То је основна матрица патње и за све сложеније облике на каснијим узрастима. ... Одсуство смирујућег погледа мајке и сигурности њеног наручја покрећу тугу, одређене облике узнемираних понашања, чиме се оглашава губитак мерења њихове егзистенције и њихов угрожени смисао постојања.

Проф. Светомир Бојанић

СВ. АНТОНИЈЕ ВЕЛИКИ О НАШОЈ БОРБИ

Знај да за Бога ништа није лакше него да ти помогне да победиш непријатеља, па било да их је мало или много, било да су стари и јаки, или нови и слаби. Само што код Њега све долази у своје време и све има свој ред. Зато, иако је нека душа оптерећена гресима, иако је укаљана свим пороцима колико се само може замислити, иако је предузимала све што је било у њеној моћи да се окане греха и да се обрати на пут добра и то јој није ни најмање полазило за руком, него је све дубље падала у грех, не мари ништа. Главна је да не сме слабити у нади у Бога, да не сме одступати од Њега и остављати своје духовне подвиге, него нека се бори са собом и са својим непријатељима. Јер, знај да у том невидљивом рату не губи само онај ко се непрестано бори и нада у Бога. Божија помоћ никад не одступа од оних који се боре на Његовој страни, премда Он по који пут и дозвољава да човек добије рану. Зато се бори и не одступај, јер је у тој неодступној борби читава ствар. Бог увек има у изобиљу лекова за оне који падају у борби и помоћи ће им да савладају непријатеља. Он те лекове даје у право време борцима који имају чврсту наду у Њега. У часу када не очекују, видеће како нестају њихови горди непријатељи...

ПРЕПОРУКА КЊИГЕ ЗА ОВУ НЕДЕЉУ

**Виктор Михаилов:
ПОКИДАЈ ЛАНАЦ ЗАВИСНОСТИ УЗ ПОМОЋ ПРАВОСЛАВНЕ ВЕРЕ**

Савремене зависности су, заправо, идоли којима се клањамо, били ми свесни тога или не, оне нас директно одвајају од Бога. Мало је људи који не робују некој зависности, премда ћемо сви најпре помислити да се то на нас не односи. Зависност не значи само алкохолизам и наркоманију, то су и: зависност од телевизије, појединих емисија, компјутера и Интернета, хране, новца, туђих потврда и пажње, куповине, завиривања у туђе животе (кроз разговоре или читање жуће штампе), рада, личних навика, излазака, слаткиша, одређеног човека, дувана, играња игара на срећу, телефона и размене порука, материјалних ствари, полног живота, лекова... То значи да смо се изместили из простора Божијег, а у центар свог живота поставили једну или више зависности, које руше у нама основну људскост, достојанство и хришћанску љубав. Једина права зависност је од Бога и Његове љубави, све остало нас одваја од Божијег. Ова књига, чији је аутор и сам прошао и победио зло зависности, говори врло конкретно о начинима самопомоћи које као православни хришћани можемо да примењујемо у превазилажењу порока и зависности, како бисмо у себи поново открили лепоту, снагу, љубав и радост. Књига се може веома добро примењивати и превентивно, јачати нашу веру на делатне начине и учити нас начинима ослобађања од свега што затамњује хоризонте нашег живота.

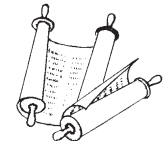
У ДРУГОЈ НЕДЕЉИ МЕСЕЦА АПРИЛА ПРОСЛАВЉАМО:

- 11.(29) Преп.Марко Ареутски
- 12.(30) Преп.Јован Лествичник (Побусани понедељак)
- 13.(31) Преп.Ипатије Гангријски
- 14.(01) Преп.Марија Египћанка
- 15.(02) Преп.Тит Чудотворац
- 16.(03) Преп.Никита Исповедник
- 17.(04) Преп.Јосиф Химнограф

Под покровитељством
Њ.Св.Патријарха српског Иринеја,
вечерас у 19:30, у “Сава центру”, одржава се
ВЕЛИКИ ВАСКРШЊИ КОНЦЕРТ.
Карте по сниженој цени – у продавници Саборне цркве.

У ПОЧЕТКУ БЕШЕ РЕЧ...

Речи ИСКУСТВО и ИСКУШЕЊЕ имају заједнички корен. Наш народ чува језгровиту, али значењски богату изреку: ИСКУШАН – ИСКУСАН. Св. апостол Павле нас учи: “Невоља гради трпљење, а трпљење искуство, а искуство наду...” Дакле, кроз искушења и невоље ми се учимо трпељивости, у времену чије је обележје изразита нетрпељивост и недостатак трпељивости, због чега и према ближњима постајемо нетрпељиви. Што више трпељива можемо да поднесемо, ослобађајући се тако свог егоизма и себичних хтења, навика и замисли, то више духовног искуства и духовне снаге стичемо. Из таквог искуства рађа се нада. Она је у искуству наше борбе са сопственом огреховљеном природом, знајући да смо, кроз сва искушења ношени на Божијим рукама, чак и када се осећамо сасвим усамљенима. Заједнички корен има и црквенословенска реч ВКУСИТИ, што значи: окусити, пробати, духовно сагледати, уверити се. Приступајући Св.Причешћу, чујемо појање: “Вкусите и видите јако благ Господ” – сагледајте, окусите, уверите се како је добар Господ. Наше најснажније искуство живог Бога јесте управо сусрет са Њим, окушање Њега кроз Св. Тајну Причешћа. Да бисмо се спремили за тај сусрет, потребно је искуство духовне борбе, која је немогућа без искушења. Човек тек када је искушан, кроз искушења своје природе и својих падова, дубоко свестан тога, може да у својој пуноти окуси Божију благодат, милост и љубав.

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар А. Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Уређивачки савет: братство Саборне цркве.
Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com.
kontakt@saborna-crkva.com. Публицује се у 1000 примерака.